

ե՛սասց անթիւ և բազում կրօնաւորաց¹ և քահա-
նայից, իշխանաց և պարոնաց և ազատորդաց և մե-
ծամեծաց և փոքու² գալ ի նաւակատիս եկեղեցւոյս
շքեղացուցանելով: Եւ տօն մեծ կատարէին ուրա-
5 խու՛ք, մեծապայծառ պանծանօք յիշատակ⁵ յազգաց
յազգ, որդւոց յորդիս, թոռանց ի թոռս: ⁴

Յաղագս գալոյն Տ՛ր Գէւորհ Կ՛թկոսին. նոյն եւ
աւարտում Ս՛բլ ամենագով Տանարին⁵ Ս՛բ խաչ կո-
չիցելոյ, զոր արար արեայն պատի հայրապետին.
10 նառելի է յաղագս ն՛ր: ⁶ նոյնպէս բերեաց հետ իւր
գոս յօսուորչին, ⁷ եւ յաղագս բազում յիւսակ՞ց որհ
կան ի ս՛բ իւսչն յաղթամարայ:

33. 8 Ա՛րդ վերոգրեալ թվոջ զոր արարին նաւակա-
տիկ տաճարին, յա՛մ նահագաց (=նահանգաց) հայոց
15 եկին ի տեսանել զհրաշագործ տաճարն նոյնպէս ևս այ-
լազգիքն դային և զարմանային նորասքանչ արքային,
որ⁹ այնպէս ամբոց ¹⁰ կառուցե՛լ էր: Իսկ հայրապետ
հայոցն էր Տէր Գէւորք որ ազգակից ¹¹ էր ¹² Մաշթոց

1 Ձ. անշուշտ բրբ.

2 Ձ. փուխու, առաջին ւ ջնջ. նշ. — փուխու հաւանօրէն բրբ.

3 Ձ. յիւսակաս.

4 Ձ. շարունակութիւնից, որ ընկնում է էջի ստորոտում,
չորս սողի չափ ծածկուած թղթով, որի վրայ մի երկրորդ ձեռք
կրմ. և նօսրգ. դրած է սոյն վերնապիւրը, որ և նոյնութեամբ
ընդօրինակում ենք:

5 Ձ. սահին.

6 (Շարունակութիւննք սև թանաքով և նօսրապիւր, հաւանօ-
րէն մի երրորդ ձեռքի).

7 Հաւանօրէն բրբ.

8 32 իջաթիւ չկայ.

9 Ձ. որ-ից յետոյ այլ ջնջ. նշ.

10 Ձ. տղմ. նօսրգ.

11 Ձ. ազգակալից, առաջին կ-ի վրայ ջնջ. նշ.

12 Ձ. եր նօսրգ. տղմ.